

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.613 van 13 december 2000
in de zaak A. 61.224/VII-19.213.**

In zake : XXX,
wonende te TIELT,

tegen

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Algerijnse nationaliteit, op 6 december 1994 heeft
ingediend om de vernietiging te vorderen van het bevel
van de Minister van Binnenlandse Zaken van 13 oktober
1994 om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op het arrest nr. 57.398 van 5
januari 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de
tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt
verworpen;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur J. DE COENE;

Gelet op de beschikking van 30 januari
1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en
van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de laatste memorie van de verzoekende partij met verzoek tot voortzetting van de procedure;

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 november 2000, datum waarop de zaak wordt uitgesteld op de openbare terechtzitting van 21 november 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad L. LAVRYSEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. DE GROOTE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. Verzoekster, geboren op 6 augustus 1968 in Khenchela (Algerije), komt België voor het eerst binnen op 13 augustus 1989 met een toeristenvisum haar

verleend op 2 augustus 1989, geldig tot 12 september 1989.

1.2. Zij verblijft bij het gezin XXX te Wevelgem. Zij is volle wees en de zuster van mevrouw M.-B.. De heer M. wenst dat zijn nicht paramedische studies aanvat en neemt haar ten laste. Verzoekster schrijft zich in aan het Institut Technique de L'Etat in Moeskroen en vraagt de burgemeester van de gemeente Wevelgem haar te willen inschrijven. Daarop wordt haar aankomstverklaring door de gemachtigde van de burgemeester, geldig tot 12 september 1989, verlengd tot 12 oktober 1989.

1.3. Op 12 april 1990 wordt negatief beschikt over verzoeksters aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf omdat geen enkele buitengewone omstandigheid wordt ingeroepen en zij geen hogere studies volgt. Bevel wordt gegeven het grondgebied binnen de vijftien dagen te verlaten. Op 7 mei 1990 vertrekt zij naar Algerije.

1.4. Op 15 september 1990 komt verzoekster opnieuw België binnen met een toeristenvisum, geldig tot 15 oktober 1990. Op 18 september 1990 verlengt de gemachtigde van de burgemeester van Wevelgem de aankomstverklaring tot 15 december 1990.

1.5. Door het gemeentebestuur van Wevelgem wordt op 14 augustus 1991 aan verzoekster een attest van immatriculatie afgeleverd geldig tot 30 oktober 1991.

1.6. Op 14 augustus 1991 reist verzoekster af naar Zaïre, samen met haar schoonfamilie.

Op 8 oktober 1991 huwt verzoekster in Caïro met S. A., van Egyptische nationaliteit. Volgens verzoekster is dit huwelijk nietig zowel voor België als voor Algerije nu het niet gehomologeerd werd en vermelde persoon inmiddels opnieuw gehuwd zou zijn in 's Gravenhage.

1.7. Op 12 november 1991 wordt verzoekster het bevel gegeven het grondgebied te verlaten uiterlijk op 17 november 1991 op grond van artikel 7, eerste lid, 1/, van de wet van 15 december 1980.

1.8. Op 8 januari 1992 wordt zij opgesloten in de gevangenis van Sint Andries Brugge met het oog op haar terugleiding naar de grens. Op 14 januari 1992 wordt zij overgebracht naar de gevangenis van Vorst met het oog op haar repatriëring naar Algiers op 24 januari 1992.

1.9. De geplande repatriëring werd afgelast nadat verzoekster te kennen had gegeven op 21 januari 1992 naar Algiers terug te willen keren na een visum te hebben bekomen.

1.10. Verzoekster verlaat België op 2 februari 1992 met bestemming Algiers.

1.11. Op 7 november 1992 vraagt verzoekster een machtiging tot voorlopig verblijf op de Belgische Ambassade te Algiers op grond van gezinshereniging, om zich opnieuw te voegen bij het gezin M.-B. dat na een tijdelijk werkverblijf in Zaïre en Algerije naar België is teruggekeerd.

1.12. Verzoekster verblijft vanaf 7 december 1992 bij de familie M.-B. te Tielt. Op dezelfde dag werd verzoekster te Wevelgem in het bezit gesteld van

een attest van immatriculatie, geldig tot 7 maart 1993. Dit attest wordt later echter ingetrokken.

1.13. Op 11 januari 1994 wordt het voorlopig verblijf geweigerd omdat geen geldig motief wordt aangevoerd.

1.14. Op 13 oktober 1994 wordt aan verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

2. Overwegende dat het de Raad van State niet toekomt de opportuniteit van de bestreden beslissing te beoordelen of zich op dat punt in de plaats te stellen van de bevoegde overheid; dat het de Raad enkel toekomt de wettigheid van de bestreden beslissing te beoordelen aan de hand van de aangevoerde middelen;

3.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel aanvoert dat luidt als volgt :

"Formele onwettigheid van de bestreden beslissing, schending van substantiële pleegvormen, schending van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheid, het algemeen rechtsbeginsel van het recht op verhaal tegen overheidsbeslissingen, doordat de bestreden beslissing niet ondertekend werd door enig Minister, terwijl de handtekening van de bevoegde Minister een substantiële vormvereiste is voor het rechtsgeldig ontstaan van een geldige administratieve rechtshandeling en voor het formeel ontstaan van de verantwoordelijkheid van de betrokken Minister voor de gestelde administratieve rechtshandeling, zodat de bestreden beslissing tot het bewijs van het tegendeel dus nooit rechtsgeldig is ontstaan.

Terwijl de rechtsonderhorige minstens, wil hij zijn rechten van verdediging kunnen waarnemen, moet kunnen nagaan of de Minister de beslissing heeft genomen, terwijl minstens de zorgvuldigheidsplicht impliceert dat aan de rechtsonderhorige kennis wordt gegeven van een door de bevoegde Minister behoorlijk ondertekende beslissing, die voor het

verdere leven van de rechtsonderhorige van een dergelijk groot belang is.";

3.1.2. Overwegende dat het bestreden bevel is gegeven door de daartoe aangewezen overheid, met name de burgemeester van Tielt of zijn gemachtigde, in uitvoering van de beslissing van 29 september 1994 van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken, namelijk wvd. onderbureauchef DE GRIECK, en zulks overeenkomstig artikel 7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingwet); dat het middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel aanvoert dat luidt als volgt :

"De bestreden beslissing vermeldt geen datum waarop verzoekende partij uiterlijk het grondgebied moet verlaten hebben; zelfs de datum waarop de Minister de beslissing heeft genomen wordt niet vermeld.

De in art. 7, Lid 1 Vw omschreven vorm van het bevel om het grondgebied te verlaten moet een door de overheid vastgestelde datum bevatten.

Na de kennisgeving van het bevel begint dan een termijn te lopen die afloopt op de vermelde datum.

Overeenkomstig art. 7 en 25 van de wet moet de Minister of zijn gemachtigde in elk geval de termijn die aan de vreemdeling wordt toegestaan om het grondgebied van het Rijk te verlaten bepalen, wat in casu niet het geval is.

De bestreden beslissing is om die reden alleen al nietig.";

3.2.2. Overwegende dat het bestreden bevel werd gegeven in uitvoering van de bij het onderzoek van het eerste middel vermelde beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken van 29 september 1994; dat in die beslissing bepaald is dat de Burgemeester van Tielt aan betrokkene het bevel moet geven om het grondgebied

te verlaten binnen de 5 (vijf) dagen; dat luidens die beslissing niet alleen vermeld bevel moet worden gegeven, maar dat ook de beslissing zelf in drievoud aan betrokkene moet betekend worden, waarvan één exemplaar bestemd is voor de administratie van de Minister, één voor de betrokkene en één voor de gemeentelijke autoriteiten; dat niet blijkt dat zulks niet gebeurd zou zijn; dat bijgevolg het niet vermelden van de uiterste datum om het grondgebied te verlaten op het bestreden bevel berust op een materiële vergissing die de rechtsgeldigheid van dat bevel niet aantast; dat betrokkene door de samenlezing van het bestreden bevel en de beslissing in uitvoering waarvan het werd gegeven, de uiterste datum waarop zij het land diende te verlaten kon kennen; dat het middel niet gegrond is;

3.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij een derde middel aanvoert dat luidt als volgt :

"De bestreden beslissing houdt geen rekening met het feit dat verzoekende partij geniet van het statuut van "familielid van een Belg of van een EG-Vreemdeling", waardoor zij dient beschouwd te worden als zijnde een EG-vreemdeling, overeenkomstig art. 40, 3 Vw, minstens overeenkomstig art. 10, 2 Verordening dd. 12 december 1968 en art. 1, 2 Richtlijn 73/148.

Verzoekende partij is de zus en de schoonzus van de Heer en Mevrouw, M. E., wonende te 8700 Tielt.

Verzoekende partij is in de Gemeente Tielt op voormeld adres ingeschreven en verblijft er ook daadwerkelijk.

Verzoekende partij woont dus samen, is gevestigd met en bij voormelde familieleden, die de Belgische nationaliteit bezitten.

Het verblijf van verzoekende partij in België is in overeenstemming met de eigenlijke bedoeling van de wet, zijnde de familiehereniging.

Verzoekende partij is haar zus en schoonbroer ten laste.

Voormelde familieleden hebben een procedure opgestart teneinde de adoptie van verzoekende partij te bekomen en legden dienaangaande een verzoekschrift neer voor het Vredegerecht te Tielt.

De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dient minstens opgeschort te worden tot een vonnis van het Vredegerecht nopens het adoptieverzoek is tussengekomen.";

3.3.2. Overwegende dat artikel 40, § 3, van de Vreemdelingswet bepaalt welke personen met de in § 2, 1/, 2/ en 3/, van die wet bedoelde EG-vreemdeling worden gelijkgesteld, mits zij zich met hem vestigen of komen vestigen; dat verzoekster als schoonzuster van de heer MORTIER en zuster van diens echtgenote niet tot de aldaar bedoelde categorieën van personen hoort; dat de in het middel aangehaalde procedure van adoptie geen resultaat kende, nu het verzoek door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge op 6 juni 1995 als onontvankelijk werd afgewezen; dat het middel niet gegrond is;

3.4.1. Overwegende dat verzoekende partij een vierde middel aanvoert dat luidt als volgt :

"Verzoekende partij deed een verzoek om een verblijfsvergunning te bekomen, doch deze werd haar geweigerd bij beslissing dd. 25.4.1994.

Verzoekende partij mocht, ondanks menig aandringen, geen kennis krijgen van de redenen van die weigering.

Verzoekende partij voelt zich geschonden in haar rechten van verdediging

Er werd op een kennelijk onredelijke manier toepassing gemaakt van het zogenaamd geschonden artikel 7, 1 Vw., waarbij wordt beweerd dat verzoekende partij niet over de nodige documenten zou beschikken.

Verzoekende partij heeft uiteengezet op welke wijze zij hier onmiddellijk geïntegreerd werd en op welke wijze zij opgevangen wordt in het gezin te Tielt.

Het bevel het grondgebied te verlaten heeft zijn onmiddellijke en tragische gevolgen voor verzoekende partij, gezien zij in Algerije als weeskind nergens en bij niemand meer terecht kan. Haar enig overblijvend familielid is haar zus B. H., bij wie zij thans verblijft.

Het is kennelijk onredelijk dat men daarmee geen rekening houdt, noch de integratie van verzoekende partij voorafgaandelijk onderzocht heeft.

De gevolgen voor verzoekende partij zijn volstrekt disproportioneel t.o.v. de voordelen die de Overheid uit haar beslissingen zou kunnen puren.";

3.4.2. Overwegende dat het middel enkel ontvankelijk is in zoverre het tegen het bestreden bevel is gericht; dat het bevel de redenen vermeldt waarom het werd gegeven; dat die redenen luiden als volgt :

"Ingevolge artikel 7 al. 1 -1/ van de wet van 15 december 1980: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten: geen geldig visum.";

Overwegende dat uit het stuk nr. 182 van het administratief dossier, een schrijven van de Dienst Vreemdelingen van de stad Tielt van 22 juni 1994 aan de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken, inderdaad blijkt dat het attest van immatriculatie terug werd ingetrokken omdat betrokkene niet de nodige binnenkomstdocumenten kon voorleggen; dat de redengeving van het bestreden bevel dat ook niet onjuist is of een verkeerde toepassing zou uitmaken van vermelde bepaling; dat de overige in het middel ontwikkelde beschouwingen de opportuniteit van de bestreden beslissing betreffen; dat ook al mocht de Raad van State daaromtrent een ander oordeel hebben hij zijn beoordeling op dat punt niet in de plaats kan stellen van die van de bevoegde overheid; dat het middel niet gegrond is;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op dertien december tweeduizend, door :

de HH. L. LAVRYSEN,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

L. LAVRYSEN.